

Όσιους μόνο, όχι και μάρτυρες;

Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι ἐτοιμόρροπο σπίτι, πού πρέπει νά τό ὑποστηλώσουμε μέ κάποιο **θαῦμα** σύγχρονο ἤ μέ κάποιες **ἀγιοκατατάξεις**. Βεβαίως καί ὑπάρχουν καί στίς ἡμέρες μας ὅσοι ἀνθρώποι, ὅπως ὑπάρχουν καί τίμιοι καί ἐνάρετοι ἀπλοί χριστιανοί. Βεβαίως, παρά τή «γενεά τή διεστραμμένη», ὑπάρχουν καί γενναῖες ψυχές, «οὔτινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῷ Βάαλ» (Ρωμ. ια'4)!

- Ἀλλά μήπως τουλάχιστον γιά τούς ὀσίους πρέπει νά τηρηθῆ παλαιά παράδοσις, πού ἤθελε νά παρέρχωνται ἑκατό ἔτη ἀπό τῆς κοιμήσεώς τους, γιά νά ἀποφαίνεται τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας; Μήπως ἡ καλή «πίεσις» ἀπό τό θαυμασμό σέ μερικούς «γέροντες» τῆς ἐποχῆς μας συντελεῖ στή σπουδή ἀγιοκατατάξεων;

- Δέν γράφονται αὐτά, διότι δέν σεβόμαστε **καί τούς τέσσερις νέους ὀσίους**. Καί οἱ τέσσερις καί ἐνάρετοι ἦσαν καί ἐραστές τῆς Γραφῆς ἦσαν καί ὠφέλησαν ψυχές μέ τό ποικίλο διακόνημά τους .

- Γιά μιá κατηγορία ἀγίων οὔτε ἀμφισβήτησις χωρεῖ, οὔτε χρόνος μεσολαβεῖ. Ἀμέσως ἀγιοκατατάσσονται. Πρόκειται γιά τούς **μάρτυρες**. Παράξενο ὅμως: Τόσους μάρτυρες εἶχε ὁ εἰκοστός αἰώνας. Ἔχυσαν τό αἷμα τους γιά τόν Χριστό. Καί κανένας, ἀπό ὅσα γνωρίζουμε, δέν ἔχει ἀγιοκαταταχθῆ. Γιατί;

- Θά χρειασθῆ στό ἐπόμενο νά ἀναφέρουμε συγκεκριμένα παραδείγματα.